

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om verkställighet av jordbruksstöd

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att lagen om verkställighet av jordbruksstöd ändras så att de bestämmelser som gäller jordbruksrådgivning ska motsvara det system för jordbruksrådgivning som ingår i programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland 2014—2020 och som tas i bruk vid ingången av 2015. Då beviljas och betalas ersättningen för systemet för jordbruksrådgivning i form av stöd som delvis finansieras av Europeiska unionen. Jordbruksrådgivning kan ges bl.a. om tvärvillkor, krav på förgröningsstöd, motverkande av klimatförändringen, naturens mångfald, vattenvård och markskydd, miljöersättningar, ekologisk odling, växtskydd, produktionsdjurens hälsa och välbefinnande samt faktorer i anknytning till miljöeffektivitet. Ersättningen för jordbruksrådgivning ska betalas till rådgivaren eller till rådgivarens

arbetsgivare. Rådgivarna ska väljas med iakttagande av lagen om offentlig upphandling. Enligt Europeiska unionens lagstiftning ska det vid urvalsförfarandet iakttagas lagstiftningen om offentlig upphandling.

Det föreslås dessutom att lagen ändras så att ett beslut som fattats av kommunen kan delges genom vanlig delgivning. De hänvisningar till Europeiska unionens lagstiftning som ingår i lagen ändras så att de motsvarar gällande Europeiska unionens lagstiftning.

De föreslagna bestämmelserna, med undantag för de bestämmelser som gäller systemet för jordbruksrådgivning, föreslås träda i kraft så snart som möjligt. Bestämmelserna om systemet för jordbruksrådgivning föreslås träda i kraft den 1 januari 2015. Åtgärder för val av rådgivare får vidtas efter det att lagen har trätt i kraft.

MOTIVERING

1 Nuläge

Lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013), nedan *verkställighetslagen*, trädde i kraft den 19 mars 2013. Verkställighetslagen tillämpas på verkställigheten av de stöd som beviljas med stöd av lagen om Europeiska unionens direktstöd till jordbruket (193/2013), nedan *lagen om direktstöd*, lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001), nedan *lagen om nationella stöd*, och lagen om kompensationsbidrag, miljöstöd för jordbruket samt om vissa andra stöd som har samband med förbättrande av miljöns och landsbygdens tillstånd (1440/2006), nedan *axel 2-lagen*. I verkställighetslagen har man samlat bestämmelser om olika myndigheters uppgifter och behörighet, om förfarandet vid ansökan om stöd, om behandling av stödansökan hos myndigheten, om beslutsfattande, om tillsyn samt om återbetalning och återkrav av stöd. Verkställighetslagen innehåller också de bestämmelser om stödrättighetsregistret inom systemet med samlat gårdsstöd och verkställighet av systemet för jordbruksrådgivning som tidigare ingick i lagen om verkställighet av systemet med samlat gårdsstöd (557/2005), nedan *lagen om gårdsstöd*. I verkställighetslagen finns dessutom bestämmelser om beslutsavgift, myndighetens rätt att få uppgifter och ändringssökande. I samband med att verkställighetslagen stiftades upphävdes lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnärningar (1336/1992) och lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994). Lagen om gårdsstöd upphävdes genom lagen om direktstöd, som trädde i kraft den 19 mars 2013. De förordningar som utfärdats med stöd av de upphävda lagarna fortsatte dock att gälla genom övergångsbestämmelser.

Bestämmelserna om systemet för jordbruksrådgivning i lagen om gårdsstöd trädde i kraft den 1 januari 2007. Det nuvarande systemet för jordbruksrådgivning baserar sig på artiklarna 13—16 i rådets förordning (EG) nr

1782/2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödsystem för jordbrukare och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2019/93, (EG) nr 1452/2001, (EG) nr 1453/2001, (EG) nr 1454/2001, (EG) nr 1868/94, (EG) nr 1251/1999, (EG) nr 1254/1999, (EG) nr 1673/2000, (EG) nr 2358/71 och (EG) nr 2529/2001, nedan *förordningen om gårdsstöd*. Enligt artikel 13 i förordningen om gårdsstöd ska medlemsstaterna upprätta ett system för rådgivning till jordbrukare angående jordbruksmark och jordbruksdrift. Rådgivningen ska omfatta de tvärvillkor som avses i förordningen, dvs. åtminstone föreskrivna verksamhetskrav samt god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden. Systemet för jordbruksrådgivning är obligatoriskt för medlemsstaterna men frivilligt för jordbrukarna. Rådgivningen om tvärvillkoren är indelad i sju delar: kravet på god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden, miljöbestämmelser, identifiering och registrering av djur, växtskyddsmedel, livsmedel, foder samt djurs välbefinnande och anmälan om djursjukdomar. En jordbrukare kan själv välja vilken eller vilka delar han eller hon vill ha rådgivning om. Landsbygdsverket godkänner rådgivarna för högst tre år. Bestämmelserna om systemet för jordbruksrådgivning ingår numera i verkställighetslagen. I verkställighetslagen finns bestämmelser om bl.a. godkännande av rådgivare och återkallelse av godkännande, behörighetsvillkor för rådgivare, utförande av rådgivningsuppgiften samt rådgivningsregistret. Bestämmelser om stöd för jordbruksrådgivning finns dock i 25 § i lagen om direktstöd. Stödet för jordbruksrådgivning betalas till jordbrukaren och är ett s.k. de minimis-stöd.

Europeiska unionen har ensam behörighet när det gäller stödpolitiken för jordbruket och utveckling av landsbygden i Europeiska unionen. Reformen av Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik slutfördes 2013, men arbetet med vissa detaljer fortsätter ännu under 2014. Reformen av den gemensamma

jordbrukspolitiken grundar sig på det meddelande (KOM (2010) 672 slutlig) om framtiden för den gemensamma jordbrukspolitiken som kommissionen utfärdade den 18 november 2010. I meddelandet anges hållbar livsmedelsproduktion, hållbar förvaltning av naturresurser och balanserad territoriell utveckling som mål för den gemensamma jordbrukspolitiken. Kommissionen utfärdade dessutom ett meddelande den 29 juni 2011 (KOM(2011) 500 slutlig), som grundade sig på den offentliga diskussion om framtiden för den gemensamma jordbrukspolitiken som kommissionen startade i april 2010. Med meddelandena som grund lämnade kommissionen den 12 oktober 2011 sina förslag till Europaparlamentets och rådets förordningar för reform av den gemensamma jordbrukspolitiken. Till den lagstiftningshelhet som gäller reformen av Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik hör sammanlagt sju av Europaparlamentets och rådets förordningar om olika delområden inom den gemensamma jordbrukspolitiken, dvs. direktstöd, den samlade marknadsordningen, utveckling av landsbygden, horisontella årenden, fastställande av vissa stöd och bidrag inom ramen för den samlade marknadsordningen för jordbruksprodukter, övergångsåtgärder för direkta stöd 2014 samt ändring av förordningen om den gemensamma marknadsordningen i fråga om de delar som gäller systemet för gårdsstöd och stöd till vinodlare. Dessa förordningar trädde i kraft den 20 december 2013, men en del av dem eller en del av artiklarna tillämpas inte förrän från ingången av 2015. Då reformen av Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik fördröjts i förhållande till den ursprungliga tidtabellen, dvs. verkställande fr.o.m. 2014, har det också antagits en förordning om övergångsarrangemang under 2014, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1310/2013 om vissa övergångsbestämmelser för stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 vad gäller resurser och resursfördelning avseende år 2014 och om ändring av rådets förordning (EG) nr 73/2009 och Europaparlamentets och rådets förordningar (EU)

nr 1307/2013, (EU) nr 1306/2013 och (EU) nr 1308/2013 vad gäller deras tillämpning under år 2014.

Det är främst tre av Europaparlamentets och rådets förordningar som har betydelse för verkställighetslagen, lagen om direktstöd och axel 2-lagen. Dessa är Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008, nedan *den horisontella förordningen*, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009, nedan *förordningen om direktstöd*, och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005, nedan *landsbygdsförordningen*. Även om dessa förordningar har trätt i kraft beviljas inte odlarstöd i enlighet med förordningen om direktstöd och landsbygdsförordningen, inklusive ersättningen för jordbruksrådgivning, förrän stödåret 2015. Bestämmelserna i den horisontella förordningen tillämpas dock i huvudsak redan 2014, med undantag av några enskilda artiklar.

Den horisontella förordningen innehåller bl.a. allmänna bestämmelser om jordbruksfonder (om t.ex. utbetalande organ och attesterande organ) samt bestämmelser om systemet för jordbruksrådgivning, ekonomisk förvaltning av fonderna, kontrollsystem och sanktioner samt tvärvillkor. I fråga om odlarstöden innehåller landsbygdsförordningen bestämmelser om bl.a. systemet för jordbruksrådgivning, kompensationsersättningar, miljöersättningar, ersättningar för djurs välbefinnande och ersättningar för ekologisk odling.

I samband med reformen av Europeiska unionens gemensamma jordbrukspolitik har det i Finland pågått en beredning av pro-

grammet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland 2014—2020, nedan *landsbygdsutvecklingsprogrammet*. Avsikten är att statsrådet ska anta programmet i april 2014, och därefter sänds det till kommissionen för godkännande. Landskapet Åland bereder sitt eget landsbygdsutvecklingsprogram. I landsbygdsutvecklingsprogrammet beskrivs bl.a. de åtgärder och stödsystem som landsbygdsförordningen möjliggör och som ska tas i bruk på fastlandet samt målen med och konsekvenserna av dem liksom även typ stöd, stödberättigande kostnader och stödmottagare. Införande av stödsystem i enlighet med landsbygdsutvecklingsprogrammet kräver kommissionens godkännande, och odlarstöd i enlighet med programmet beviljas från och med stödåret 2015.

Systemet för jordbruksrådgivning i enlighet med landsbygdsförordningen, den horisontella förordningen och landsbygdsutvecklingsprogrammet införs vid ingången av 2015. Enligt dessa förordningar och landsbygdsutvecklingsprogrammet ska jordbruksrådgivning ges om bl.a. tvärvillkor, krav på förgröningsstöd, motverkande av klimatförändringen och anpassning till den, naturens mångfald, vattenvård och markskydd, innovationer, miljöersättningar, bevarande av jordbruksmark, ekologisk odling, växtskydd och integrerad växtskydd, produktionsdjurens hälsa och välbefinnande samt faktorer i anknytning till miljöeffektivitet, såsom effektiviserad energianvändning och förnyelsebar energi. Medlemsstaten måste säkerställa att systemet för jordbruksrådgivning omfattar åtminstone de faktorer som nämns i artikel 12.2 i den horisontella förordningen. Till skillnad från nuläget ges ersättningen för jordbruksrådgivning i fortsättningen som stöd delfinansierat av Europeiska unionen och som en del av landsbygdsutvecklingsprogrammet. Det system för jordbruksrådgivning som tas i bruk vid ingången av 2015 täcker dessutom ett större ämnesområde än det nuvarande systemet. Enligt landsbygdsförordningen ska lagstiftningen om offentlig upphandling tillämpas på urvalsförfarandet då rådgivare väljs. Ersättningen för jordbruksrådgivning ska betalas till rådgivaren eller, om rådgivaren är i någon annans tjänst, till rådgivarens arbetsgivare.

2 Föreslagna ändringar

Genom den horisontella förordningen upphävdes rådets förordning (EG) nr 1290/2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken, dvs. den s.k. finansieringsförordningen. Därför föreslås det att definitionen i 4 § (*Definitioner*) 1 punkten ändras till en definition av den horisontella förordningen. Dessutom föreslås det att de hänvisningar till artikel 6 i finansieringsförordningen som gäller utbetalande organ och finns i lagens 6 § (*Landsbygdsverket*) och 37 § (*Utbetalande organ*) ändras så att det i stället hänvisas till artikel 7 i den horisontella förordningen. Den hänvisning till artikel 7 i finansieringsförordningen som finns i 39 § (*Attesterande organ*) i verkställighetslagen föreslås bli ändrad så att det hänvisas till artikel 9 i den horisontella förordningen. Det föreslås inga ändringar som inverkar på sakinnehållet i paragraferna.

I 4 § i verkställighetslagen föreslås det *en ny 5 a punkt* med en definition av landsbygdsförordningen. Det är motiverat att ta in en definition av landsbygdsförordningen i lagen, eftersom systemet för jordbruksrådgivning kommer att grunda sig på både landsbygdsförordningen och den horisontella förordningen efter de ändringar som föreslås i 9 kap.

Det föreslås att 12 § (*Myndighetens regionala behörighet*) 1 mom. i verkställighetslagen ändras så att det också gäller bestämmande av kommunernas regionala behörighet. Kommunernas regionala behörighet har också hittills bestämts på det sätt som avses i 12 § och behörigheten har efter det att lagen trädde i kraft i praktiken bestämts i enlighet med 12 §, även om det i paragrafen inte har hänvisats till 11 § i lagen, dvs. till de beslut som fattas av kommunen. Det är alltså fråga om en teknisk ändring.

Den finskspråkiga rubriken för 9 kap. (*Genomförande av systemet för jordbruksrådgivning*) föreslås bli ändrad så att "tilaneuvontajärjestelmän toimeenpano" ändras till "maatilojen neuvontajärjestelmän toimeenpano", och bestämmelserna i kapitlet ändras så att systemet för jordbruksrådgivning, som alltså tas i bruk vid ingången av 2015, motsvarar systemet för jordbruksrådgivning en-

ligt landsbygdsförordningen, den horisontella förordningen och landsbygdsutvecklingsprogrammet. Det föreslås att 44 § (*Systemet för jordbruksrådgivning*) ändras så att rådgivningstjänsterna ges som sådan rådgivning som avses i artikel 15 i landsbygdsförordningen och artikel 12 i den horisontella förordningen. I artikel 12.2 i den horisontella förordningen föreskrivs det om de ärenden som medlemsstaternas system för jordbruksrådgivning ska omfatta. Systemet för jordbruksrådgivning kan dessutom omfatta de ärenden som avses i artikel 15.4 i landsbygdsförordningen och artikel 12.3 i den horisontella förordningen. Enligt landsbygdsutvecklingsprogrammet ska jordbruksrådgivning ges bl.a. om tvärvillkor, krav på förgröningsstöd, motverkande av klimatförändringen och anpassning till den, naturens mångfald, vattenvård och markskydd, innovationer, bevarande av jordbruksmark, miljöersättningar, ekologisk odling, växtskydd och integrerad växtskydd, produktionsdjurens hälsa och välbefinnande samt faktorer i anknytning till miljöeffektivitet, såsom effektiviserad energianvändning och förnyelsebar energi. Enligt förslaget ska rådgivarna väljas av Landsbygdsverket. Lika som i nuläget ska Landsbygdsverket också godkänna rådgivarna. Det föreslås att paragrafens finskspråkiga rubrik ändras så att den motsvarar innehållet.

Enligt förslaget ska 45 § (*Godkännande av rådgivare*) ändras för att motsvara landsbygdsutvecklingsprogrammet och landsbygdsförordningen. Enligt det föreslagna 1 mom. väljs rådgivarna med iakttagande av lagen om offentlig upphandling (348/2007). Till denna del grundar sig förslaget på artikel 15.3 i landsbygdsförordningen. Enligt den artikeln ska rådgivarna utses genom anbudsförfaranden, och urvalsförfarandet ska styras av lagstiftningen om offentlig upphandling. Vidare sägs det i förslaget att rådgivarna väljs och godkänns för den tid som landsbygdsutvecklingsprogrammet är i kraft. Till denna del grundar sig förslaget på landsbygdsutvecklingsprogrammet. Enligt landsbygdsutvecklingsprogrammet väljs nya rådgivare en gång om året. Landsbygdsverket ska enligt förslaget sköta valet av rådgivare i enlighet med lagen om offentlig upphandling. Landsbygdsverket får vidta åtgärder för val av råd-

givare redan 2014 efter det att lagen har trätt i kraft. Det nya systemet för jordbruksrådgivning kan således tas i bruk genast från ingången av 2015.

Det föreslås att 2 mom. ändras så att bestämmelsen om godkännande av rådgivningsorganisationer slopas. Från och med 2015 kan endast fysiska personer väljas och godkännas med stöd av landsbygdsförordningen och landsbygdsutvecklingsprogrammet. Utöver slopandet av rådgivningsorganisationerna föreslås inga ändringar i momentens innehåll.

Enligt det föreslagna 3 mom. ska rådgivaren upprätthålla och utveckla sådan yrkesskicklighet som jordbruksrådgivningen kräver. Rådgivaren ska följa utvecklingen inom den egna branschen och delta i utbildningar som t.ex. Landsbygdsverket ordnar. Landsbygdsverket har också planerat ett paket med utbildningsmaterial som ska finnas på dess webbsidor och med vars hjälp rådgivaren självständigt kan skaffa mer behövlig information som anknyter till rådgivningen samt uppdatera sina kunskaper.

Det föreslås att 46 § (*Behörighetsvillkor för rådgivare*) ändras så att rådgivaren ska ha sådan utbildning på minst andra stadiet som är lämplig med tanke på det ämnesområde som rådgivningen gäller. Efter ändringen är det inte längre möjligt att av särskilda skäl göra avvikelse från utbildningskravet. Dessutom ska rådgivaren ha sådan erfarenhet av rådgivning som är lämplig med tanke på det ämnesområde som rådgivningen gäller. Behörighetskraven för rådgivarna grundar sig både på artikel 13 i den horisontella förordningen och på landsbygdsutvecklingsprogrammet. Som lämplig yrkesutbildning på andra stadiet kan betraktas t.ex. utbildning inom jordbruks-, hästhushållnings-, trädgårds-, miljö-, djurskötsel- eller djursjukvårdsbranschen eller el-, vvs- eller byggnadsbransch. Naturligtvis ger inte vilken utbildning som helst på andra stadiet kompetens för alla rådgivningssektorer, t.ex. är en eltekniker inte kompetent att erbjuda rådgivning om produktionsdjurs hälsa och välbefinnande. Rådgivningserfarenheten kan i sin tur bestyrkas t.ex. genom personens tidigare arbetserfarenhet. Enligt landsbygdsutveck-

lingsprogrammet ska rådgivaren eller den organisation som rådgivaren är anställd hos vara mervärdesskattskyldig för rådgivningen. Därför föreslås det att rådgivaren eller, om rådgivaren är i någon annans tjänst, rådgivarens arbetsgivare ska vara införd i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 § i mervärdesskattelagen (1501/1993). I registret förs alla de in som är mervärdesskattskyldiga för sin verksamhet, och att någon är införd i registret kan bestyrkas t.ex. genom ett intyg från skattemyndigheten om införande i registret eller, när det gäller företag, genom de uppgifter som ingår i företagsdatasystemet. Grunduppgifterna i företagsdatasystemet kan vem som helst kontrollera med hjälp av antingen företagets namn eller dess FO-nummer.

Det föreslås att 47 § (*Återkallelse av godkännande*) 1 mom. ändras så att återkallelse av godkännande av en rådgivningsorganisation slopas, eftersom endast fysiska personer kan väljas till rådgivare. Till övriga delar föreslås inga sakändringar.

Enligt förslaget ska 49 § (*Rådgivningsregister*) 1 mom. ändras när det gäller vilka uppgifter som ska föras in i registret, så att inga rådgivningsorganisationer längre förs in i registret, eftersom endast fysiska personer i fortsättningen kan väljas till rådgivare i enlighet med vad som ovan konstaterats. I det nuvarande systemet för jordbruksrådgivning har stödet betalats till jordbrukaren, och jordbrukaren har i sin stödansökan också gett respons på rådgivningen. I det föreslagna nya systemet för jordbruksrådgivning betalas ersättningen till rådgivaren, och det är också rådgivaren som ansöker om ersättningen. På grund av detta kommer det fr.o.m. 2015 inte längre att finnas någon officiell blankett där jordbrukarna ger respons på rådgivningen, och därför föreslås det att det i fortsättningen inte förs in uppgifter om respons på rådgivningen i registret.

Enligt förslaget ska 50 § (*Utlämnande av uppgifter ur rådgivningsregistret samt bevaringstiden*) 1 mom. ändras på grund av ändringarna i 49 §, så att bestämmelserna om utlämnande av uppgifter om jordbrukarens respons slopas, eftersom uppgifter om respons inte längre förs in i rådgivningsregistret fr.o.m. 2015.

Omnämmandet av rådgivningsorganisationer i 2 mom. slopas. Det föreslås dessutom att momentet ändras i fråga om den tid uppgifterna ska bevaras, så att uppgifterna bevaras i registret i tio år från det att giltighetstiden för landsbygdsutvecklingsprogrammet gått ut. Också för närvarande är bevaringstiden för uppgifterna tio år, dock med den skillnaden att uppgifterna bevaras i tio år efter utgången av det kalenderår då rådgivningen tillhandahölls.

I 51 § (*Beslutsavgift*) föreslås det ett nytt 2 mom. om delgivning av ett beslut som fattats av en kommun, och därför föreslås det också att rubriken ändras så att den motsvarar innehållet i paragrafen. Enligt lagstiftning som tidigare varit gällande har ett beslut som fattats av en kommunal myndighet kunnat delges genom den vanliga delgivning som avses i 59 § i förvaltningslagen (434/2003), dvs. genom att beslutet sänds per post. Enligt 60 § i förvaltningslagen ska bevislig delgivning, dvs. att beslutet sänds per post mot mottagningsbevis, tillämpas om delgivningen gäller ett förpliktande beslut och tiden för sökande av ändring eller någon annan tidsfrist som påverkar mottagarens rätt börjar löpa från det att beslutet delgavs. Kommunerna fattar beslut om största delen av de stöd som beviljas med stöd av lagen om direktstöd, lagen om nationella stöd och axel 2-lagen. Även om det inte beviljas en sådan stödsumma som den sökande ansökt om, är själva stödbeslutet ur förvaltningslagens synvinkel inte ett sådant beslut som avses i 60 § i förvaltningslagen och som ska delges bevisligen. Däremot är ett beslut om återkrav ett sådant beslut som avses i 60 § i förvaltningslagen och som ska delges bevisligen. Enligt 34 § 1 mom. i verkställighetslagen är det den myndighet som beviljat stödet som beslutar om återkrav. Årligen fattas ca 10 000—12 000 beslut om återkrav av stöd som kommunerna har beviljat. I besluten om återkrav är det fråga om att stöd som redan har betalats ut återkrävs på grund av att ett fel eller en brist upptäckts, dvs. att stödtagaren i praktiken bryter mot något stödvillkor eller någon förutsättning för beviljande av stöd. Landsbygdsverket har i dessa situationer inte krävt att kommunen ska rätta det ursprungliga stödbeslutet, eftersom beslutet om återkrav

rättar det tidigare felaktiga beslutet om beviljande eller utbetalning av stöd. De belopp som återkrävs är i genomsnitt några hundra euro, men besluten om återkrav kan t.o.m. gälla endast några euro. Eftersom de beslut om återkrav som fattas av kommunerna är massbeslut i likhet med de beslut om beviljande av stödet som fattas av kommunerna, är det motiverat att också de beslut om återkrav som fattas av kommunerna kan delges genom vanlig delgivning. Detta har också varit praxis i flera årtionden innan verkställighetslagen trädde i kraft, och denna praxis har inte heller ifrågasatts av stödtagarna medan tidigare lagstiftning varit gällande. Bevislig delgivning av ett beslut mot mottagningsbevis kostar dessutom för närvarande cirka sju euro per styck, vilket skulle öka kostnaderna i betydande grad. Landsbygdsförvaltningen har inte heller något system genom vilket ett beslut kan delges bevisligen i enlighet med 18 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003). Med stöd av vad som ovan anförts föreslås det att ett beslut som fattats av en kommun — inklusive beslut om återkrav — kan delges genom sådan vanlig delgivning som avses i 59 § i förvaltningslagen. Med samtycke av sökanden kan ett beslut delges också genom sådan vanlig elektronisk delgivning som avses i 19 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet. Beslut om återkrav som fattats av närings-, trafik- och miljöcentralerna delges även i fortsättningen genom bevislig delgivning, så som det också varit när tidigare lagstiftning varit gällande.

3 Propositionens konsekvenser

Ersättningar för jordbruksrådgivning i enlighet med landsbygdsutvecklingsprogrammet är stöd som delvis ska finansieras av Europeiska unionen, och det ska utgöras av medfinansiering från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) och nationell medfinansiering. Enligt preliminära beräkningar kommer det att betalas ut 34 miljoner euro i ersättningar under programperioden, varav 42 procent från EJFLU. Den nationella medfinansieringen av ersättningen för jordbruksrådgivning kommer därmed att uppgå till ca 20 miljoner euro un-

der perioden 2015—2020. Det ersättningsbelopp som betalas för rådgivningstjänsterna ökar i betydande grad i jämförelse med det stödbelopp som för närvarande betalas ut för jordbruksrådgivning och energiplaner för gårdsbruksenheter. För stödet för jordbruksrådgivning anvisades 2013 ett anslag på 200 000 euro och 2014 är anslaget 100 000 euro, men av anslaget för jordbruksrådgivning för 2013 användes t.ex. endast 108 000 euro. För uppgörande av energiplaner för gårdsbruksenheter har det anvisats ett anslag på 1,5 miljoner euro, men årligen har mindre än 100 000 euro beviljats och betalats ut för uppgörande av energiplaner för gårdsbruksenheter.

Ersättningen för rådgivningstjänsterna ska enligt förslaget betalas ut till rådgivaren eller, om rådgivaren är i någon annans tjänst, till rådgivarens arbetsgivare särskilt för varje rådgivningstillfälle. Bestämmelser om nivån på ersättningen ska utfärdas genom förordning av statsrådet. I landsbygdsutvecklingsprogrammet har det planerats att rådgivaren får 63 euro per timme i ersättning. Därtill ska resekostnader ersättas. I landsbygdsutvecklingsprogrammet har det planerats att det högsta ersättningsbeloppet för ett rådgivningstillfälle får vara 1 500 euro och det högsta ersättningsbeloppet för en gårdsbruksenhet 3 500 euro för hela programperioden. En gårdsbruksenhet kan få rådgivningstjänster inom ramen för ett betydligt större belopp efter det att ändringen trätt i kraft, eftersom kostnaderna för jordbruksrådgivningen för närvarande ersätts till ett belopp av högst 330 euro för de rådgivningstjänster som använts under ett kalenderår och till ett belopp av högst 965 euro för uppgörande av en energiplan. De nya jordbruksrådgivningstjänster som ska tas i bruk vid ingången av 2015 omfattar betydligt fler ämnesområden än den nuvarande jordbruksrådgivningen.

Landsbygdsverket väljer de rådgivare som ska ge råd i enlighet med systemet för jordbruksrådgivning. Första gången det väljs rådgivare kräver det cirka tolv månadsverken av Landsbygdsverket, eftersom man då måste utarbeta urvalskriterier för rådgivarna för första gången. Det beräknas dessutom komma in fler anbud första gången rådgivare ska

väljas än de därpå följande åren, eftersom rådgivarna inte kan få ersättning på basis av ett godkännande som gjorts med stöd av lagstiftning som gällt tidigare, utan alla personer som ska vara rådgivare från ingången av 2015 ska väljas på nytt. Det bör också noteras att det nuvarande systemet för jordbruksrådgivning och stödet för energiplaner för gårdsbruksenheter sysselsätter Landsbygdsverket under 2014 samtidigt som förberedelserna för det nya rådgivningssystemet pågår. De ändringar i Landsbygdsverkets datasystem som beror på ibruktagandet av det nya rådgivningssystemet orsakar Landsbygdsverket kostnader på ca 110 000 euro.

Närings-, trafik- och miljöcentralen handlägger betalningsansökningarna för ersättningen för jordbruksrådgivning och fattar beslut om utbetalning av ersättningen. Uppgiften är ny för närings-, trafik- och miljöcentralerna. Det är svårt att uppskatta hur stort personalbehov den nya uppgiften medför, eftersom man just nu inte vet hur mycket ersättningar för jordbruksrådgivning enligt det nya systemet det årligen kommer att ansökas om och hur många rådgivningstillfällen det blir per år. Dessutom fördelar sig uppgifterna på 15 närings-, trafik- och miljöcentraler. Enligt nuvarande beräkning kommer skötseln av uppgiften dock inte att öka behovet av personalresurser, utan den kan skötas med nuvarande personalresurser. Det har också förberetts elektroniska handlägningsförfaranden för beslutsfattandet om utbetalning som för-snabbbar och underlättar behandling av ärenden. I nuläget är det kommunen som fattar beslut om beviljande av stöd för jordbruksrådgivning. Till denna del minskar alltså kommunernas uppgifter när ändringen träder i kraft.

Rådgivare som ger råd i enlighet med det nya systemet för jordbruksrådgivning ska väljas enligt ett förfarande där lagen om offentlig upphandling följs. Det bedöms att rådgivarna inte orsakar någon betydande mängd arbete av att lämna anbud. Uppskattningsvis går det åt högst några timmar till det. Rådgivarna väljs också för hela programperioden, dvs. till slutet av 2020, till skillnad från nu när rådgivarna kan godkännas för högst tre år och därefter på nytt måste ansöka om godkännande. Till denna del

minskar förslaget aktörernas administrativa börda.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid jord- och skogsbruksministeriet. Under beredningen har Landsbygdsverket hörts.

Utlåtanden om utkastet till proposition har begärts av 33. Utlåtanden om utkastet till proposition har lämnats av justitieministeriet, miljöministeriet, arbets- och näringsministeriet, Livsmedelssäkerhetsverket, Landsbygdsverket, Säkerhets- och kemikalieverket, Statens ämbetsverk på Åland, närings-, trafik- och miljöcentral i Egentliga Finland, Maa- ja metsätalousuuttajain Keskusliitto MTK ry, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC rf, ProAgria Keskusten Liitto, Svenska lantbrukssällskapens förbund rf och Motiva Oy.

De som lämnat utlåtanden förhöll sig i huvudsak positivt till propositionen. I flera utlåtanden ingick synpunkter på verkställigheten av lagen, såsom förfarandet vid val av rådgivare, samt åsikter om rådgivningens innehåll och de mer detaljerade kompetenskraven för rådgivarna. På basis av givna utlåtanden har bestämmelsen i 51 § om delgivning av beslut ändrats på det sätt som justitieministeriet föreslagit, och övergångsbestämmelserna har kompletterats med en bestämmelse om när godkännandet för de nuvarande jordbruksrådgivarna upphör.

5 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt. Bestämmelserna om systemet för jordbruksrådgivning dvs. den finska språkdräkten i rubriken för 9 kap. samt 44–47, 49 och 50 § föreslås däremot träda i kraft den 1 januari 2015, då det nya systemet för jordbruksrådgivning tas i bruk. Landsbygdsverket får sätta i gång urvalsprocessen för rådgivare och vidta åtgärder för val av rådgivare efter det att lagen har trätt i kraft.

Från och med 2015 ska det inte längre erbjudas rådgivning i enlighet med artikel 12 i förordningen om gårdsstöd, utan då ska rådgivning erbjudas i form av sådana rådgivningstjänster som avses i artikel 15 i lands-

bygdsförordningen och artikel 12 i den horisontella förordningen. Det system för jordbruksrådgivning som ska införas från ingången av 2015 täcker ett betydligt större ämnesområde än den jordbruksrådgivning som erbjuds för närvarande. Enligt artikel 15.3 i landsbygdsförordningen ska rådgivarna dessutom utses genom anbudsförfaranden, och urvalsförfarandet ska styras av lagstiftningen om offentlig upphandling. Därför föreslås det att det för tydlighets skull föreskrivs att godkännandet för de rådgivare som ger jordbruksrådgivning i nuläget upphör att gälla när den föreslagna lagens bestämmelser om jordbruksrådgivning träder i kraft. De rådgivare som erbjuder jordbruksrådgivning för närvarande måste därmed delta i den process för val av nya rådgivare som Landsbygdsverket ordnar efter att lagen har trätt i kraft.

6 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Genom verkställighetslagen upphävdes tidigare gällande lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringar och lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik, vilka hade betraktats som problematiska från grundlagssynpunkt. Vid

stiftande av verkställighetslagen har det på lagnivå lyfts upp sådana bestämmelser som tidigare hade utfärdats endast på förordningsnivå, trots att grundläggande bestämmelser på lagnivå krävs i grundlagen. Som exempel kan nämnas bestämmelserna om tillsyn och tillsynspåföljder. När verkställighetslagen beretts ägnades dessutom uppmärksamhet åt att bemyndigandena att utfärda förordning är exakta och noga avgränsade och det togs hänsyn till den av grundlagsutskottet förutsatta utvärderingen av författningsnivån som helhet.

I denna proposition finns inga förslag till nya bemyndigandena att utfärda förordningar. Förslag som gäller systemet för jordbruksrådgivning såsom val av rådgivare grunder sig på bestämmelser i den horisontella förordningen och i landsbygdsförordningen som ska direkt tillämpas i medlemsstaterna. När det gäller bestämmelsen om, att godkännandet för de rådgivare som ger jordbruksrådgivning i nuläget upphör att gälla har grundlagsutskottets utlåtandepraxis beaktats (t.ex. GrUU 9/2013 rd).

Statsrådet anser att den föreslagna lagen kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om verkställighet av jordbruksstöd

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013) 4 § 1 punkten, 6 § 1 mom., 12 § 1 mom., 37 och 39 §, den finska språkdräkten i rubriken för 9 kap., 44—46 §, 47 § 1 mom., 49 § 1 mom., 50 § och rubriken för 51 §, samt

fogas till 4 § en ny 5 a punkt och till 51 § ett nytt 2 mom. som följer:

4 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *den horisontella förordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008,

5 a) *landsbygdsförordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005,

6 §

Landsbygdsverket

Landsbygdsverket svarar för planeringen, genomförandet, utvecklandet och uppföljningen av verkställigheten av stödssystemen och programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland samt för en ändamålsenlig förvaltning av och tillsyn över använd-

ningen av medel. Landsbygdsverket styr och övervakar verkställigheten av stödssystemen samt styr och övervakar övriga myndigheter då dessa sköter uppdrag som med stöd av artikel 7 i den horisontella förordningen hör till det utbetalande organets ansvarsområde. Dessutom svarar Landsbygdsverket för kontroll och godkännande av utgifter som hänförs sig till stödet, för utbetalningar och för andra administrativa uppgifter som hänförs sig till stödssystemen.

12 §

Myndighetens regionala behörighet

Behörig av de i 8—11 § avsedda myndigheterna är den inom vars verksamhetsområde gårdsbruksenhets driftscentrum ligger. Om gårdsbruksenhets inte har något driftscentrum, är den myndighet behörig inom vars verksamhetsområde merparten av gårdsbruksenhets åkrar finns.

37 §

Utbetalande organ

Landsbygdsverket är ett sådant utbetalande organ som avses i artikel 7 i den horisontella förordningen.

39 §

Attesterande organ

Jord- och skogsbruksministeriet utser det attesterande organ som avses i artikel 9 i den horisontella förordningen. En myndighet eller en sådan revisionssammanslutning eller revisor som avses i revisionslagen eller lagen om revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin kan utses till attesterande organ.

44 §

Systemet för jordbruksrådgivning

Rådgivningstjänster enligt artikel 15 i landsbygdsförordningen och artikel 12 i den horisontella förordningen ges av rådgivare som valts av Landsbygdsverket.

45 §

Val och godkännande av rådgivare

Rådgivarna väljs med iakttagande av lagen om offentlig upphandling (348/2007). Rådgivarna väljs och godkänns för viss tid, som löper ut när giltigheten för programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland 2014—2020 upphör.

Valet och godkännandet av en rådgivare förutsätter att han eller hon har tillräcklig sakkunskap med hänsyn till rådgivningsuppgiftens art och omfattning. Rådgivaren ska dessutom uppfylla behörighetsvillkoren enligt 46 §.

Rådgivaren ska upprätthålla och utveckla sådan yrkesskicklighet som jordbruksrådgivningen kräver.

46 §

Behörighetsvillkor för rådgivare

En rådgivare ska ha sådan utbildning på minst andra stadiet som är lämplig med tanke på det ämnesområde som rådgivningen gäller samt lämplig erfarenhet av rådgivning. Rådgivaren eller, om rådgivaren är i någon annans tjänst, rådgivarens arbetsgivare ska vara

införd i det register över mervärdesskattskyldiga som avses i 172 § i mervärdesskattelagen (1501/1993).

47 §

Återkallelse av godkännande

Landsbygdsverket kan återkalla godkännandet, om rådgivaren inte uppfyller förutsättningarna för godkännande eller av någon annan orsak inte kan anses vara lämplig för sin uppgift på grund av allvarliga eller upprepade fel eller försummelser i sitt förfarande. Innan ett godkännande återkallas ska Landsbygdsverket ge rådgivaren en skriftlig anmärkning samt höra honom eller henne.

49 §

Rådgivningsregister

För rådgivningssystemet finns ett rådgivningsregister. I registret införs behövliga identifikationsuppgifter om och kontaktuppgifter till rådgivarna i systemet för jordbruksrådgivning samt andra uppgifter som behövs för genomförande och uppföljning av rådgivningen.

50 §

Utlämnande av uppgifter ur rådgivningsregistret samt bevaringstiden

På offentligheten för uppgifterna i rådgivningsregistret samt på utlämnandet av och avgifterna för utlämnande av uppgifter ur rådgivningsregistret tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och på behandlingen av personuppgifter tillämpas personuppgiftslagen (523/1999).

De rådgivare som valts ska föras in i rådgivningsregistret. Uppgifterna bevaras i registret i tio år från det att programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland 2014—2020 upphört att gälla.

51 §

Beslutsavgift och delgivning

—————
Beslut som fattats av en kommun kan delges på det sätt som anges i 59 § i förvaltningslagen.

—————
Denna lag träder i kraft den 20 . Den finska språkdräkten i rubriken för 9 kap. samt

44—47, 49 och 50 § träder dock i kraft den 20 .

Ett godkännande för att ge rådgivning som är giltigt när den finska språkdräkten i rubriken för 9 kap. samt 44—47, 49 och 50 § i denna lag träder i kraft upphör att gälla när den finska språkdräkten i rubriken för 9 kap. samt 44—47, 49 och 50 § i denna lag träder i kraft.

Helsingfors den 3 april 2014

Statsminister

JYRKI KATAINEN

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

*Bilaga
Parallelltext*

Lag

om ändring av lagen om verkställighet av jordbruksstöd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om verkställighet av jordbruksstöd (192/2013) 4 § 1 punkten, 6 § 1 mom., 12 § 1 mom., 37 och 39 §, den finska språkdirakten i rubriken för 9 kap., 44—46 §, 47 § 1 mom., 49 § 1 mom., 50 § och rubriken för 51 §, samt
fogas till 4 § en ny 5 a punkt och till 51 § ett nytt 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

4 §

Definitioner

Definitioner

I denna lag avses med

I denna lag avses med

1) *finansieringsförordningen* rådets förordning (EG) nr 1290/2005 om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken,

1) **den horisontella förordningen** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008,

5 a) **landsbygdsförordningen** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005,

6 §

6 §

Landsbygdsverket

Landsbygdsverket

Landsbygdsverket ansvarar för planeringen, genomförandet, utvecklandet och uppföljningen av verkställigheten av stödsystemen och programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland samt för en ändamålsenlig förvaltning av och tillsyn över användningen av medel. Landsbygdsverket styr och övervakar verkställigheten av stödsystemen

Landsbygdsverket svarar för planeringen, genomförandet, utvecklandet och uppföljningen av verkställigheten av stödsystemen och programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland samt för en ändamålsenlig förvaltning av och tillsyn över användningen av medel. Landsbygdsverket styr och övervakar verkställigheten av stödsystemen

samt styr och övervakar övriga myndigheter då dessa sköter uppdrag som med stöd av artikel 6 i finansieringsförordningen hör till det utbetalande organets ansvarsområde. Dessutom ansvarar Landsbygdsverket för kontroll och godkännande av utgifter som hänför sig till stödet, för utbetalningar och för andra administrativa uppgifter som hänför sig till stödsystemen.

samt styr och övervakar övriga myndigheter då dessa sköter uppdrag som med stöd av *artikel 7 i den horisontella förordningen* hör till det utbetalande organets ansvarsområde. Dessutom *svarar* Landsbygdsverket för kontroll och godkännande av utgifter som hänför sig till stödet, för utbetalningar och för andra administrativa uppgifter som hänför sig till stödsystemen.

12 §

Myndighetens regionala behörighet

Behörig är av de i 8—10 avsedda myndigheterna den inom vars verksamhetsområde gårdsbruksenhetens driftscentrum ligger. Om gårdsbruksenheten inte har något driftscentrum, är den myndighet behörig inom vars verksamhetsområde merparten av gårdsbruksenhetens åkrar finns.

12 §

Myndighetens regionala behörighet

Behörig av de i 8—*11* § avsedda myndigheterna är den inom vars verksamhetsområde gårdsbruksenhetens driftscentrum ligger. Om gårdsbruksenheten inte har något driftscentrum, är den myndighet behörig inom vars verksamhetsområde merparten av gårdsbruksenhetens åkrar finns.

37 §

Utbetalande organ

Landsbygdsverket är ett sådant utbetalande organ som avses i artikel 6 i finansieringsförordningen

37 §

Utbetalande organ

Landsbygdsverket är ett sådant utbetalande organ som avses *i artikel 7 i den horisontella förordningen*.

39 §

Attesterande organ

Jord- och skogsbruksministeriet utser det attesterande organ som avses i artikel 7 i finansieringsförordningen. En myndighet eller en sådan revisionssammanslutning eller revisor som avses i revisionslagen eller lagen om revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin kan utses till attesterande organ.

39 §

Attesterande organ

Jord- och skogsbruksministeriet utser det attesterande organ som avses *i artikel 9 i den horisontella förordningen*. En myndighet eller en sådan revisionssammanslutning eller revisor som avses i revisionslagen eller lagen om revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin kan utses till attesterande organ.

44 §

Systemet för jordbruksrådgivning

Rådgivning i fråga om markskötsel och jordbruksdrift enligt artikel 12 i förordningen om gårdsstöd ges av *organisationer och råd-*

44 §

Systemet för jordbruksrådgivning

Rådgivningstjänster enligt artikel 15 i landsbygdsförordningen och artikel 12 i den horisontella förordningen ges av rådgivare

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

givare som godkänts av Landsbygdsverket.
Jordbruksrådgivningen är avgiftsbelagd.

som valts av Landsbygdsverket.

45 §

45 §

*Godkännande av rådgivare****Val och godkännande av rådgivare***

Ansökande om godkännande av rådgivningsorganisationer och rådgivare görs skriftligen hos Landsbygdsverket. Beslutet om godkännande fattas för högst tre år i sänder.

Rådgivarna väljs med iakttagande av lagen om offentlig upphandling (348/2007). Rådgivarna väljs och godkänns för viss tid, som löper ut när giltigheten för programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland 2014—2020 upphör.

Ett godkännande förutsätter att rådgivningsorganisationen och rådgivaren har tillräcklig sakkunskap med hänsyn till uppgiftens art och omfattning. Rådgivarna ska dessutom uppfylla behörighetsvillkoren i 46 §.

*Valet och godkännandet av en rådgivare förutsätter att han eller hon har tillräcklig sakkunskap med hänsyn till rådgivningsupp-
giftens art och omfattning. Rådgivaren ska dessutom uppfylla behörighetsvillkoren enligt 46 §.*

Landsbygdsverket ska höra Livsmedelssäkerhetsverket innan det godkänner en rådgivningsorganisation eller rådgivare som ska tillhandahålla rådgivning om identifiering och registrering av djur, växtskyddsmedel, livsmedel, foder, djurs välbefinnande och anmälan om djursjukdomar.

Rådgivaren ska upprätthålla och utveckla sådan yrkesskicklighet som jordbruksrådgivningen kräver.

Närmare bestämmelser om förfarandet för godkännande av rådgivningsorganisationer och rådgivare utfärdas genom förordning av statsrådet.

46 §

46 §

*Behörighetsvillkor för rådgivare**Behörighetsvillkor för rådgivare*

En rådgivare ska ha sådan utbildning på minst institutnivå eller annan motsvarande utbildning som är lämplig med tanke på det ämnesområde som rådgivningen gäller samt minst ett års arbetserfarenhet inom branschen i fråga. Av särskilda skäl kan avvikelse göras från utbildningskravet och som rådgivare även godkännas en person med motsvarande kunskaper och färdigheter och lång arbetserfarenhet. Rådgivaren ska dessutom ha erfarenhet av rådgivning.

En rådgivare ska ha sådan utbildning på minst *andra stadiet* som är lämplig med tanke på det ämnesområde som rådgivningen gäller samt *lämplig erfarenhet av rådgivning. Rådgivaren eller, om rådgivaren är i någon annans tjänst, rådgivarens arbetsgivare ska vara införd i det register över mervärdes-*
skattskyldiga som avses i 172 § i mervärdes-
skattelagen (1501/1993).

Rådgivare ska med godkänt resultat avlägga ett prov som arrangeras av Landsbygdsverket. Rådgivningsorganisationen och rådgivaren ska dessutom förelägga Landsbygdsverket en skriftlig verksamhetsplan för rådgivningen.

Närmare bestämmelser om innehållet i provet för rådgivare och hur provet genomförs samt om vad som ska ingå i verksamhetsplanen för rådgivningen får utfärdas genom förordning av statsrådet.

47 §

Återkallelse av godkännande

Landsbygdsverket kan återkalla godkännandet, om *rådgivningsorganisationen* eller rådgivaren inte uppfyller förutsättningarna för att godkännas eller annars inte kan anses vara lämplig för sin uppgift på grund av allvarliga eller upprepade fel eller försummelser i sitt förfarande. Innan ett godkännande återkallas ska Landsbygdsverket ge *rådgivningsorganisationen* eller rådgivaren en skriftlig anmärkning samt höra *organisationen* eller rådgivaren.

49 §

Rådgivningsregister

För rådgivningssystemet finns ett rådgivningsregister. I registret införs

1) behövliga identifikationsuppgifter om och kontaktuppgifter till *rådgivningsorganisationerna* och rådgivarna i systemet för jordbruksrådgivning och *de stöddagare som får rådgivning*,

2) uppgifter om *stöddagarnas respons på rådgivningsorganisationerna* och rådgivarna, och

3) andra uppgifter som behövs för genomförande och uppföljning av rådgivningen.

50 §

Utlämnande av uppgifter ur rådgivningsregistret samt bevaringstiden

På offentligheten för uppgifterna i rådgivningsregistret samt på utlämnandet av och avgifterna för utlämnande av uppgifter ur rådgivningsregistret tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och på behandlingen av personuppgifter tillämpas

47 §

Återkallelse av godkännande

Landsbygdsverket kan återkalla godkännandet, om rådgivaren inte uppfyller förutsättningarna för godkännande eller av någon annan orsak inte kan anses vara lämplig för sin uppgift på grund av allvarliga eller upprepade fel eller försummelser i sitt förfarande. Innan ett godkännande återkallas ska Landsbygdsverket ge rådgivaren en skriftlig anmärkning samt höra honom eller henne.

49 §

Rådgivningsregister

För rådgivningssystemet finns ett rådgivningsregister. I registret införs behövliga identifikationsuppgifter om och kontaktuppgifter till rådgivarna i systemet för jordbruksrådgivning *samt* andra uppgifter som behövs för genomförande och uppföljning av rådgivningen.

50 §

Utlämnande av uppgifter ur rådgivningsregistret samt bevaringstiden

På offentligheten för uppgifterna i rådgivningsregistret samt på utlämnandet av och avgifterna för utlämnande av uppgifter ur rådgivningsregistret tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet och på behandlingen av personuppgifter tillämpas

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

personuppgiftslagen (523/1999). Uppgifter om stödtagarens respons på jordbruksrådgivningen lämnas dock endast ut till statliga och kommunala myndigheter för skötseln av uppdrag som föreskrivs i lag eller i Europeiska unionens lagstiftning, till den rådgivare eller rådgivningsorganisation som fått responsen eller till den rådgivningsorganisation hos vilken den rådgivare som fått responsen är anställd. De uppgifter som avses ovan lämnas ut endast utan personuppgifter om den som gett responsen.

Godkända rådgivningsorganisationer och rådgivare får föras in i rådgivningsregistret för högst tre år i sänder. Uppgifterna bevaras i registret tio år efter utgången av det kalenderår då rådgivningen tillhandahölls.

personuppgiftslagen (523/1999).

De rådgivare som valts ska föras in i rådgivningsregistret. Uppgifterna bevaras i registret i tio år från det att programmet för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland 2014—2020 upphört att gälla.

51 §

Beslutsavgift och delgivning

Beslut som fattats av en kommun kan delges på det sätt som anges i 59 § i förvaltningslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 . Den finska språkdräkten i rubriken för 9 kap. samt 44—47, 49 och 50 § träder dock i kraft den 20 .

Ett godkännande för att ge rådgivning som är giltigt när den finska språkdräkten i rubriken för 9 kap. samt 44—47, 49 och 50 § i denna lag träder i kraft upphör att gälla när den finska språkdräkten i rubriken för 9 kap. samt 44—47, 49 och 50 § i denna lag träder i kraft.
